

Esoterische Kring

Nummer 8, 9 juni 1986

DE KRACHT

De inleider

Goedenavond vrienden.

Het is een beetje moeilijk om van de ene sfeer naar de andere over te stappen, maar ik meet zeggen: we stellen het zeer op prijs dat u gekomen bent, ongeacht het mooie weer.

Het is zo mooi, dat alle gemeentelijke instanties samenwerken om te creëren.

U bent in ieder geval niet helemaal voor niets gekomen, want we hebben een heel goede gastspreker vanavond. Achtergrond: tantrisch, een beetje magiër geweest, filosoof enzovoort enzovoort. Grens witlicht-sfeer. Dus daar kunnen we in ieder geval wel het een en ander van verwachten. Wat de man precies zal doen (het is een man geweest, dames moeten mij dat niet kwalijk nemen, ik kan er ook niets aan doen), ja, dat weet ik niet.

Als je uitgaat van het tantrisme kan hij misschien het een of ander vertellen over bezieling, geesten en dergelijke, maar eerlijk gezegd denk ik dat hij er bovenuit is gegroeid.

Filosofen, ja, wat kunnen filosofen allemaal zeggen? Een filosoof zegt eigenlijk van alles op een zodanige manier, dat je zou denken dat het waar is wanneer je niet aan de feiten dént. Dat heeft hij dan gemeen met een politicus. Dus wat moet ik dan gaan zeggen? Misschien een paar heel eenvoudige dingen.

We hebben gezien dat er met Wesac nogal wat verschillende lichtkrachten zijn geweest en zo. Een beetje verward nog, maar toch wel met een aantal punten erin waarvan je denkt: Nou dat zou wel eens goed kunnen doen. Het is heel waarschijnlijk dat er nog het komende jaar een paar aardige natuurrampen zijn en ik neem aan dat een daarvan eigenlijk door mensen is veroorzaakt. Maar we weten gelijktijdig dat het hierdoor mogelijk is een hele hoop spanningen op te lossen. Dat wil zeggen dat we na 1987 waarschijnlijk een heel rustig jaar krijgen.

De situatie waarin de mensheid op het ogenblik verkeert is er eigenlijk een, waarvan je zou zeggen: het is geen vlees meer en het is geen vis – ze zijn zo tussen beide.

Als je de lichtinvloeden redelijk interpreteert denk je: een groot gedeelte van de mensen is op het ogenblik bezig met een geestelijke bewustwording zonder het te beseffen. Velen onder hen zullen zich daartegen blijven verzetten, omdat ze eenvoudig geen overeenstemming kunnen vinden tussen de krachten die ze in zich zelf hebben en de krachten die ze om zich heen zien werken. Het zou dus ook nog wel eens een jaartje kunnen worden met wat stakingen, wat rellen overal, maar ach, ook dat gaat voorbij moet u maar denken.

De zomer zal niet zo slecht zijn als sommigen verwachten en ook niet zo goed als sommigen hopen, maar u kunt er in ieder geval tegen de winter weer aardig tegen, dat is ook belangrijk.

Dan denk ik aan al die krachten, al die energieën die zich op het ogenblik aan het openbaren zijn. Het is natuurlijk heel aardig om te zeggen er komen goeroes, er komen meesters en de rest. Zeker, er zijn weer een aantal grote geesten op aarde geïncarneerd, waarschijnlijk beginnen zij met hun werk rond '92. Maar wat zij verder doen?

Een mens heeft in zichzelf een beetje licht. Dat licht te beseffen en te gebruiken betekent gelijktijdig jezelf ontdoen van allerlei tegenstellingen en wanneer je je best doet kun je over het algemeen die dingen wel verwerken. Je kunt je er overheen zetten en rustig blijven. Niet iedereen zal het in de komende week zo helemaal naar zijn zin hebben, geloof ik, maar als u zich er een beetje overheen zet moet u ontdekken hoeveel kracht u van binnen hebt. 'Stemmen die al lange tijd gezwegen hebben gaan weer spreken' is een van de punten die

mijn vrienden mij gaven Ik heb mij afgevraagd welke stemmen? Dan denk ik dat het hier voornamelijk gaat om de innerlijke stem van vele mensen en misschien een gevoeligheid voor geestelijke contacten. Ook dat zou interessant kunnen zijn.

Ik heb het gevoel dat – al verandert er van buiten niet zo gek veel – je van binnen iets gaat merken van de werkelijke eenheid die er bestaat. En dat zullen de gastsprekers u heel vaak verteld hebben; we zijn een eenheid.

De kracht die in ons allen leeft is een en dezelfde kracht. Datgene wat ons samenbindt is een en hetzelfde doel van bewustwording in het totaal van de schepping. De mogelijkheden die wij allen hebben, geest en stof samen, zijn de grenzen die gesteld zijn aan alles wat tot deze menselijke golf van bewustwording behoort. Dus we hebben heel erg veel gemeen.

Ik denk dat die energie gaat werpen als je rustig bent. Ze zal je niet alleen van binnen licht brengen, maar zal je ook ontdoen van het gevoel van, hoe moet ik het zeggen van 'bijzonder' te zijn, laat ik het zo maar zeggen. Want de kracht die in jou werkt, werkt in een ander ook. De manier waarop hij werkt is wel een beetje anders, maar ze is er wel degelijk. Daarom moet je elke mens zijn eigen weg maar laten gaan, dacht ik. Maar je moet wel proberen met je eigen kracht die andere mensen te steunen en gaat dat niet, het kan voorkomen, dan moet je gewoon zeggen: ik sluit mijn kracht daarvoor af, punt uit.

Want we zijn nog niet volmaakt, dus moeten we met onze onvolledigheden leren hoe we moeten leven te midden van een wereld die eveneens onvolledig is.

Een belangrijk punt is verder, dat de inwijdingsprocedures kennelijk weer aanmerkelijk sterker doorgaan. Dit was het afgelopen jaar ook al een beetje het geval. Het is een paar jaar wat rustig aan gegaan, maar ik denk dat er heel wat mensen plotseling weer ontdekken: hé, ik heb een taak, ik heb een zending. Het jammere is dat er dan een hele hoop zo druk bezig zijn hun zending te verkondigen, dat ze vergeten dat deze in de eerste plaats voor hemzelf bestemd is.

Maar aangenomen dat je dat kunt begrijpen ligt er een enorme verrijking van menselijk potentieel. Veel meer mensen kunnen veel meer. Veel mensen begrijpen veel meer. En dan voel ik voor mijzelf daaruit toch wel een langzame stabilisering, die de basis moet vormen van het hele aquariustijdperk.

Dat heel wat groepen daardoor teleurgesteld zullen zijn dat kan ik ook best begrijpen. Want macht brokkelt aan alle kanten af. Maar macht heeft geen zin wanneer ze u niet vrijwillig is gegeven en niet misbruikt wordt.

Er zijn heel veel mensen die denken aan bezit; bezit is heerlijk. Natuurlijk is bezit heerlijk. Iemand heeft eens gezegd: Geld moet je hebben, wat kun je anders uitgeven? Maar bezit is eigenlijk een bijkomstigheid. Het, is datgene waarmee je leeft, waarmee je werft. Het is niet datgene wat de zin uitmaakt van je bestaan en het is zeker ook niet datgene waarvan je werkelijk afhankelijk bent. Je kunt het zonder ook wel.

En dan worden de mensen, denk ik, teleurgesteld. Ja, ik voorzie in de komende paar jaar wel een aardige beurskrach. Nou ja, niet dat ik u ga vertellen welke aandelen vallen. Maar wanneer je vraagt: als het allemaal verandert, wat is dan het belangrijkste, dan kan ik zeggen: dat is waarschijnlijk dat je weer een nieuw doel, een nieuwe inhoud ziet. Dat dingen die in het verleden allemaal zijn geweest weer terugkomen, maar nu anders, beter, sterker. Dat de dingen die tot nog toe alleen in jou bestonden ineens een kracht worden die vanuit jou gaat werken.

We hebben werkelijk in deze wereld behoefte aan steeds meer stabiliserende invloeden, mensen die alles samen weten te voegen. We hebben behoefte aan dragers van het bewustzijn, ook van de sferen.

Dan denk ik: als die Wesac goed geïnterpreteerd is (ja, altijd een vraag hoor, want wat dat betreft, wij hebben ook deskundigen op dat terrein die het nooit met elkaar eens zijn) dan moet er op korte termijn enorm veel veranderen.

Het enige wat je er aan toe kunt voegen is: wanneer alles verandert en zeer snel gaat veranderen, dan moet je zelf mee veranderen, dat kan niet anders.

We staan aan de wieg van een totaal nieuwe mensheid. Ja, de kinderen zijn lastig en ze schreeuwen en ze zijn onredelijk en driftig, ik weet het. Maar toch is het de nieuwe mensheid.

Het is een wereld die gaat groeien naar werkelijke eenheid. Dat is geen ideaal, geen droom geen klatspraat, het is een 99-procent zekerheid. Ik kan het mij niet anders voorstellen.

Je denkt dan ook ach, er zijn een heleboel mensen die het hunne hebben gedaan en misschien wordt het voor hen tijd om het eens uit de geest te gaan bekijken. Goed. Als we het uit de geest gaan bekijken zullen we weten wat we gedaan hebben, zullen we zien hoeveel we zelf misschien hebben gedaan om de wereld te veranderen en zullen we begrijpen wat goed was en wat verkeerd was, natuurlijk.

Maar vooral zullen we weten waarmee we verbonden zijn, wat voor ons de belangrijke relaties zijn met geest en mens, en kunnen we uit een nieuwe harmonie gaan werken. O, de meesten zullen nog wel incarneren hoor. Heus, zoals ik ze hier allemaal zie zitten zou ik zeggen, het is een aardig zootje voor herhalingsoefeningen. Maar in die herhalingsoefening dan wel in een betere klas en vooral de contacten die zijn opgebouwd en die nu geestelijk worden erkend blijven bestaan. Vroeger viel het weg, nu niet meer, het komt terug.

Frankzinnig idee eigenlijk, hè? Dat je elkaar tegenkomt en zegt: goh, je bent erop vooruitgegaan, vroeger had je die wrat op je neus. Ik wil niet zeggen dat het zo letterlijk is natuurlijk, naar je zult elkaar herkennen en je zult niet, zoals nu maar al te vaak gebeurt, een beetje te hooi en te gras incarneren. U weet wel, misschien wel in dezelfde buurt maar dan op verschillende tijden of in verschillende milieus, zodat de contacten niet komen, en wanneer ze komen ze geen levensvatbaarheid hebben.

U zult werkelijk zien dat die dingen samen gaan komen. Het wordt een schitterend patroon van de nieuwe tijd. O ja, misschien kom ik zelf ook nog wel eens voor herhaling in aanmerking. Maar in die tijd geloof ik niet dat het erg is.

Je zult natuurlijk alle menselijke dingen doormaken en je zult heus nog wel eens snoeten vechten en zo; maar het is niet meer 'gebonden' zijn. Het is een eenheid die in vrijheid bestaat. Het is een begrip dat niet meer bepaald wordt door 'wie is dit en wie is dat', maar dat gewoon spontaan overspringt.

De tijd die komt is niet zo slecht, heus niet. Het ziet er nu misschien nog een beetje somber uit, maar u moet maar zo rekenen, de kerk en de politiek lopen altijd achter. De politiek twintig jaar en de kerk twee eeuwen, dus daar moet je maar niet al te veel naar kijken. Ook al zijn dit de machten die het uiterlijk ook wel beheersen en zullen proberen dat ook verder te doen,

Ja, en dan word ik maast filosofisch. Ja heus. Want wanneer dit alles mogelijk is zullen we langzaam maar zeker onze werkelijke bestemming gaan begrijpen. We zullen niet meer door allerlei zorgen, noden en angsten gedreven worden en we zullen in onszelf steeds; meer iets beseffen van – nou ja, noem het God of wat anders, en we zullen steeds duidelijker beseffen hoe we – waar we ook gaan – begeleid worden door anderen. Hoe er voor ons altijd wel ergens iemand of iets is dat stem krijgt en zegt: 'doe nu dit' of zegt: 'pas op, want ..'

Zonder eenzaamheid leven. Misschien niet zo makkelijk voorstelbaar in deze tijd, maar het is mogelijk. Een leven, waarin we bewust de dingen gaan doen die we nu misschien onbewust hebben gedaan. Een leven, waarin we in staat zijn eindelijk zelf te bepalen wat we willen. Maar dan ook innerlijk weten waarom we willen, wat onze mogelijkheden zijn.

Een wereld van mensen die vrede vinden met zichzelf. Wat kan er mooier zijn? Want vrede met jezelf is iets wat je meestal niet hebt. Je denkt altijd dat iets, iemand of de wereld onrechtvaardig is tegenover jou, of je denkt dat jezelf schuldig bent tegenover de hele wereld. En het is geen van tweeën waar. Het is een samenspel. Ook nu.

Leven zonder angst, ja zelfs leven zonder berouw, gewoon in de bewuste erkenning: zo is het en dat doe ik. Het lijkt me het mooiste wat er bestaat. Een beetje het leven uit de lichtende sferen terugvinden op aarde, daar komt het op neer.

Als we denken aan die lichtende werelden waarin we zijn overgegaan en leven, ondergetekende heeft dat genoeg al, dan is denken, weten en volbrengen een en hetzelfde geworden. Een geest (wanneer je eenmaal leeft in een wereld van licht, jezelf aanvaard hebt, de kracht waaruit alles ontstaat aanvaard hebt) is een wezen dat zegt: daar moet ik heen – en er is, dat zegt: nu moet ik kracht hebben – en die kracht heeft, dat zegt en nu moet ik

Orde der Verdraagzamen

beseffen – en beseft. Wil behoefte, erkenning, noodzaak, feit, het vloeit allemaal in elkaar over. Wat is er beter dan dat?

Het is zo goed om één te zijn met jezelf en door jezelf met Al. Je zegt niet meer ik ga dat doen, je zegt dat moet gedaan worden. Je zegt niet meer ik heb kracht nodig, je zegt er is kracht en ik richt ze, ik gebruik ze voor een ogenblik.

Niets is van jezelf, dat is waar. Maar waar je het nodig hebt is het er allemaal. Niet meer iets van willekeur, zo van: ja, nu zou ik dát graag willen, maar weten dat is nodig. En dan voelen met die noodzaak ben ik verbonden – en het zonder meer waarmaken.

O, o, mensenkinderen ... Wanneer ik denk aan al die jaren die nog voorbij zullen gaan voor het zover is (ik neem aan dat dat ongeveer het jaar 2000 is, waarschijnlijk een jaartje ervoor), dan heb ik het gevoel dat het prettig moet zijn als je een tijdje zo op de tribune kunt zitten en de stoet voorbij kunt laten trekken tot het klapstuk komt, waarop je zegt: nu wordt die wereld wat en nu ... en dan hup – en dan ben je er. Met pa, met ma, met geblèr, met wat vergetelheid, maar: je bent er. En, wat er in je leeft wordt niet meer onderdrukt.

Als u in dat volgende leven komt, weet u misschien niet meer dat het de Orde der Verdraagzamen was, maar alles wat u er geleerd hebt zult u dan ook, nog weten.

U zult misschien niet meer precies weten waar u gewoond hebt (met al die rijtjeshuizen van tegenwoordig is het haast onmogelijk om dat te onthouden), maar u zult weten: hé, daar hoor ik thuis, of: dat was deel van mijn vorige leven, daardoor begrijp ik dit en begrijp ik dat.

Tja, het lijkt wel of ik een spot voor het aquariustijdperk aan het verzorgen ben.

Maar weet u, deze uitbarsting van energie, dat felle wit, die wonderlijke schichten die erin zaten, dit eigenaardige vervlochten zijn van groen en blauw, dat heeft mij werkelijk wat gedaan. Ik heb heel wat van die bijeenkomsten bijgewoond, in de geest voornamelijk hoor, maar dit was verwarrend, ik kan het niet anders zeggen.

Je kunt niet meer gaan zeggen nu gaat er dat gebeuren, nu gaan we dat doen en dergelijke: Het is gewoon alsof je het hele pakket thuiskrijgt, het bouw pakket van de nieuwe tijd, zo van: begin maar. Zet het maar in elkaar volgens de gebruiksaanwijzing.

Maar ik ben van plan om daar zo ver dat voor mij mogelijk is, veel aan te doen. Maar ik denk dat er onder u zijn die in de loop van het jaar ook zullen ontdekken: hé, er is door mij ook veel aan te doen. Ik kan het ook.

Er zullen er zelfs bij zijn die zeggen: ja, ik heb het allemaal zó gezien, maar als ik nu mijn visie een klein beetje verander dan werkt het. Dan breng ik licht, dan breng ik harmonie, dan breng ik kracht. En dan kun je ook je eigen problemen veel makkelijker oplossen.

Weet u, de ellende van de mens tegenwoordig is, dat als hij een probleem heeft, hij zich over het algemeen onmiddellijk afvraagt welke bevoegde instanties het voor hem dienen op te lossen – en dat kan niet. Je hebt problemen, die heb je zelf mede veroorzaakt, vergeet dat niet. Daarom moet je die problemen eerst herleiden tot datgene wat zij simpel zijn: jouw illusie misschien tegenover de werkelijkheid, of jouw fout in beoordeling van de mogelijkheden. Als u dat hebt gedaan en het vereenvoudigd hebt, kom je als vanzelf tot een veel juister inzicht. Dan kun je medemensen ook beter helpen. Je kunt ook jezelf beter heen, dat is ook belangrijk.

De krachten van het licht hebben zich deze keer bijzonder sterk geopenbaard, maar voor een leek als ik op een verwarrende wijze. Ik denk soms: Waarom? Waarom zo? Maar dan voel ik de hoop die er van uitstraalt, dan beleef ik de kracht die erin rust.

Dan zeg ik: Mensen, wat is er toch een kosmische goedheid om ons heen, die het ons mogelijk maakt al die onevenwichtigheden zelf te leren en zelf bewust te corrigeren.

En wat heerlijk. Dat er krachten zijn, grote heren in de kosmos, die leiding geven aan het geheel en die zeggen: Nu moet de mensheid de mogelijkheid krijgen zichzelf te vernieuwen.

Ja, waar het hart vol van is . . . , u kent het hè. Zelfs als je het leent, maar het vloeit over hoor. Het is of je het niet binnen kunt houden.

Als ik het nu erg christelijk zou uitdrukken moet ik zeggen: Mensen, bereid je voor, want de heilige geest daalt op je neer.

De kracht van het licht, maar ook de waarheid van het licht, de innerlijke wijsheid van het licht zijn zo dichtbij, sta ervoor open en weet, dat je het nooit anders kunt doen dan de kracht in je je duidelijk maakt.

Zeg dan niet: ja ik, of: ik niet. Zeg: het licht is in mij, de Geest is in mij, vanuit de Geest leef ik. Ik hoop dat u het zult doen.

Ik zal het zeker proberen en als alle dingen voorbij zijn, wanneer de wereld inderdaad herboren is, dan hoop ik – op aarde levend of daarboven misschien kijkende wat ik nog kan doen – te kunnen zeggen: hier heb ik aan meegewerkt en hier wil ik verder in meewerken.

Want als de mensheid langzaam maar zeker samengroeit tot een lichtende kracht en eenheid, met één besef, met een voortdurend delen van alle waarden, dan is er geen enkele kracht of macht meer die de mensheid terug kan houden van de erkenning van zijn God, van de beleving van een werkelijkheid zonder illusies, het doordringen tot de feiten die, achter tijd en wereld verborgen, altijd met ons zijn.

Daar wilde ik het bij laten. Ik heb niet meer te zeggen. Dat is jammer en ik kan mijn lofzang wel verder voortzetten, maar u zult het zelf moeten zien, u zult het zelf moeten beleven. Daarom ga ik mijn bijdrage afsluiten.

Alleen nog dit. Daarnet zei ik: de heilige geest daalt over u neder het lijkt erop, hè? Een enkele keer heb ik die ervaring reeds nu soms. Maar permanent, het vuur van de waarheid dat in je gaat branden, als het komt weest er niet bang voor. Beleef het, aanvaardt het en maak er vanuit jezelf een grootse openbaring van werkelijke vreugde, werkelijke harmonie en werkelijk licht van.

Goedenavond.

DE GASTSPREKER

Goedenavond.

Vergeef me dat ik eerst kijk met wie ik te maken heb: Want alle leven heeft zijn eigen kwaliteiten: Elke kracht werkt op zijn eigen wijze. En wanneer ik tot u spreken moet, dan wil ik proberen om dat zo te doen dat ik daarbij spreek tot dat wat in u woont.

In een mens sluimeren ongetelde krachten, maar hij beseft ze meestal eerst wanneer hij niet meer in staat is ze te gebruiken.

Alle leven en alle kracht – deel van u, deel van alle dingen en alle werkelijkheid – zijn eigenlijk het enig ware wat er bestaat.

In u, zult u vaak gehoord hebben, is een ziel. Een lichtend wezen, geboren uit het eerste en enige Licht. Maar wie van u kent zijn ziel?

In u en met u zijn de krachten van de geest, de geleiders, de beschermers, de helpers, de leraren. Maar wie van u kent ze? En zelfs indien u ze kent, wie van u begrijpt ze?

Maar in u woont de ziel en de ziel is waar. Onaantastbaar, onvervalsbaar. Het enige ware dat in uw leven niet teloor kan gaan. Het enig werkelijke dat blijft bestaan, zelfs wanneer elke vorm verdwenen zou zijn.

Licht is erkenning. In u, in uw ziel, leeft de erkenning van alle dingen. Wanneer ge dan in vele vormen rondwaart door vele werelden, denkt ge steeds weer dat zij werkelijk zijn, naar ik zeg u: niets is werkelijk buiten datgene wat in u leeft. Alle andere vormen zijn schijn, onvolledigheid, bedrog, onjuiste erkenning.

Wanneer ge scheppen wilt: gij zijt goden, want ge zijt deel van de enige God, deel van het enige ware leven. Schep dan.

Wanneer gij vernietigen wilt: ban het beeld uit uw bewustzijn en het gaat te gronde, want die dingen zijn schijn. Schijn is de waarheid die ge voor uzelf opbouwt. Maar waarheid zijt ge zelf.

Ik wil spreken tot de waarheid die in u woont.

Orde der Verdraagzamen

De waarheid die mij bent voor wat ik ben: hetzelfde wat gij zift.

Gij weten, gij kracht, gij, die de vormen beheerst en scheidt en teniet doet, ontwaak uit uw sluimer! Doorbreek de grenzen die liggen tussen waarheid en het beperkte leven van bestaan, het beperkte bestaan van levensillusie.

Ik zei; u: meer dan gij dromen kunt weet gij, zijt gij, zult gij altijd zijn.

Elke kracht die gij u wenst is de uwe, wanneer gij vergeet te zijn wat gij denkt te zijn.

Wanneer men spreekt van rechtvaardigheid, denk niet aan wetten, maar denk aan dat wat u verbindt, ongeacht de wankele evenwichten die het uiterlijk schijnen te beheersen.

Word wakker mens! Wakker voor wat gij zijt.

Zeg niet 'ik weet veel' of 'ik weet niets', maar zeg: ik ben. Ik bèn de kracht: Ik ben het leven: Ik bèn het weten. Want dat wat ik ben is deel van Hem die is, Die altijd zal zijn.

Word wakker. Gooi uw dromen opzij. Laat uw werkelijkheid voor een ogenblik naar voren treden mens.

Al wat was, al wat zal zijn, is nietig.

Maar wat gij zijt, ook nu, is onvergankelijk.

Er zijn banden tussen u en al wat leeft.

Er zijn krachten die u één maken met elk bewustzijn dat bestaat. Met de demon en met de engel. Met de krachten van licht en leven. Met de krachten die gij duister noemt.

Want: al deze dingen zijn één, zoals gij een zijt met al deze krachten.

Wat ge wekt is wat in u woont.

Wat gij uit is wat in u berust.

Niets meer kunt gij zijn dan wat ge zijt. Maar gij zijt deel van A1. Zo kunt gij Al zijn.

Wanneer de sterren sluimeren, wanneer het duister als een mantel het laatste licht en leven bedekt, lijkt het of er niets is. Maar ik zeg u: gij zult er zijn. Met uw leven, met uw weten, met uw krachten niets kan dat veranderen.

Want wat gij zijt is belangrijk.

Wat in u leeft is belangrijk.

Wat uit u voortkomt is belangrijk.

Niet om zijn vorm, maar omdat het deel is van al wat is.

Mensen spreken vaak over een God, over een geleider, een engelbewaarder. Zij zeggen die moeten mij verder brengen. God geef mij Geleider zeg mij ... Engelbewaarder behoed mij,.... en het is alles een beeld uit uzelf.

Gij zijt en alle andere vormen zijn een droom, geboren uit de werkelijkheid waar gij toe behoort.

Gij zijt hier omdat ge wilt leren. Maar wie kan u leren wat uw ziel niet reeds weet`

Ge zijt hier om een gebeuren en een kracht. Om iets te ondergaan misschien. Maar wat kan er zijn wat niet in u is: Verwerpt ge dan uzelf? Misacht ge uzelf?

Het zou alles anders moeten zijn, nietwaar?

Maar ik zeg u: gijzelf hebt meegeschapen, voortgebracht uit uzelf wat ge nu probeert te veranderen of te ontvluchten.

Gij zijt het die hebt voortgebracht uit uzelf wat ge nu glimlachend geniet, wat ge nu misschien ziet als een verheffing.

Want gij zijt deel van Al, A1 is deel van u. Er is geen God dan de God die in en rond ons woont in alle kracht, in alle wijsheid, in alle waarheid. Wees u bewust daarvan.

Wanneer ge niet weet wat te doen, wanneer ge zegt: mijn wereld zou anders moeten zijn, zeg dan niet: och Heer, maakt gij het anders. Maar zeg in uzelve: laat mijn kern zijn Schepper aanvaarden en erkennen en voortbrengen wat nodig is.

Dat is de waarheid.

Wees stil in uzelf en vraag niet.

Wees stil in uzelf en zoek niet. Wees stil in uzelve en wordt één met uzelf.

Ik spreek tot datgene wat in u woont.

Nu wil ik spreken tot u zoals ge denkt te zijn.

Waarheid heeft nimmer veel gezichten. Er is maar één waarheid. Wanneer ge denkt dat iets veel gezichten heeft, probeer het te herleiden tot het één is.

Wanneer uw wereld verward lijkt, tracht te beseffen dat ze toch één is en laat dit begrip in u uw beeld van uw wereld veranderen.

Ge denkt vaak machteloos te zijn.

Vaak denkt ge dat gij alleen het weet.

Het kan nooit waar zijn.

Verhef u uit uw dromen tot uw werkelijkheid.

Er zijn vele werelden en elke wereld is gedroomd door hen die er leven of moeten levens Ook die wereld van u.

Droom haar dan anders. Maar besef dat velen met u dromen en dat een verandering slechts traag plaatsvindt.

Wanneer een inwijding werd gezocht zei men: Schep u een dienaar uit het niet. Zie die dienaar voor u, steeds weer. Geef die dienaar uw bevelen. Dan tenslotte was die dienaar er. Als men dan zei: Ziet meester, ik heb een dienaar geschapen, dan antwoordde men: Vernietig nu die dienaar, opdat die dienaar niet uw meester worde. Want een mens wordt beheerst door zijn eigen scheppingen.

Laat u niet door uw scheppingen beheersen. Weest vrij door al wat u beheerst en uit u is voortgekomen, teniet te doen.

Kracht hebt gij zelf en toch geef ik u kracht. Ik ben mij bewust van de kracht die in u woont en gij zelve beseft die niet. Daarom geef ik u kracht.

Gij zoekt wijsheid en wat gij wijsheid noemt heb ik leren kennen, maar achter haar schuilt de waarheid. De waarheid woont in u, maar ge kent haar nog niet en daarom geef ik u waarheid, opdat ge gewekt moogt worden tot de waarheid die in u leeft.

Ge zoekt naar vrede. De vrede woont in u. In u is de eenheid, die meer is dan alle vrede die men zich kan voor stellen. Maar ge zijt u er niet van bewust. Nog niet. Daarom geef ik u de vrede, de rust, de stilte die spreekt. Ze leeft in u, ze leeft in mij.

Moge wat in mij leeft u wekken tot het besef van uw vrede.

Ik heb gesproken tot wat ge zijt en tot wat ge denkt te zijn.

Ik weet, niet te zijn wat ik schijn te zijn. Ik ben meer dan in een vorm, een woord, een gebaar, een straling kan worden uitgedrukt.

Maar ik ben tot u gekomen omdat ge wilt leren, omdat ge zoekt. Daarom heb ik u een welroep gegeven en – niet geheel door u begrepen en verstaan – een machtwoord gesproken. Want in de werelden van de waan zijn die dingen belangrijk.

Neem wat ik u gegeven heb met u.

Vertrouw in uzelf.

Vertrouw in de kracht die in u woont.

Orde der Verdraagzamen

Vertrouw op de kracht die alles, ook ons allen, in zich bevat en uit zich voortbrengt. Dan zal het u goed gaan. Niet naar mensenoordeel, maar naar zielekracht. Dan zult ge weten dat er geen wonderen bestaan en geen wetten, maar alleen waarheid.

Wanneer wij die waarheid tesaam beleven zal ik niet meer zijn een persoon. Zult gij niet meer zijn een persoon. Dan zullen wij samen waar zijn.

In de hoop, dit te bevorderen heb ik mij tot u gericht.

Ik dank de broeders van de orde dat zij, ongeacht de verschillen die, tussen hen en mij soms bestaan, deze mogelijkheid hebben geboden.

Ga met vrede, met licht in uzelve en gedragen door de waarheid die ge soms vermoedt.